

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤῶΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖω Βιλμπιγγ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β' ἔτους εἰσέρχονται παρ'
ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ἔτησία Συνδρομὴ εὐποληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης
Ἀριθ. 7 ἀπέναντι τοῦ γραφείου
τῆς Νέας Ἐφημερίδος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς δεκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα
δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέ-
φονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ
δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀπο-
στελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς τὰς
Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διέθυσιν
δφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκ-
τύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κωνσταντίνος και Σοφία. — Είς τούς γάμους των (ποίημα υπό κ. Μαριέττας Μπέτσου). *Ιστορία τής γυναίκος. — *Η αφίξις τής πριγκηπίσσης Σοφίας. — *Αφίξις τών λοιπών επισήμων ξένων. *Ελληνική αποικία ἐν Τριπόλει (υπό δεσποινίδος *Ελένης Κοκκινα). — Παρρημοφόρησις Μ.ναχῆς ἐν Τορκίνῳ (υπό κ. Μαρίας Δελφῶ). — Ποικίλ. — *Αλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — *Επιφυλλίς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ

*Η εὐτυχῆς ἡμέρα ἀνέτειλε καὶ ὁ ὑπερήφανος Φοῖβος προκύψας ἐκ τῆς χρυσῆς κοίτης του, πλανᾷ φιλαρέσκως καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸν δίσκον του ἐπὶ τοῦ ὠραίου καὶ γαλανοῦ ὀρίζοντος. *Ἡμέρα θεοπεσία καὶ μεγαλοπρεπῆς, ἦν ὁ *Ἑλληνισμὸς χαιρετᾷ, ὄχι μόνον διὰ τοῦ κρότου τῶν πυροβολῶν καὶ τῆς κλαγγῆς τῶν ὄργανων, ἀλλὰ διὰ τῶν ἱερωτέρων τῆς καρδίας του παλμῶν !

Κατέλθετε, ὦ μοῦσαι, τοῦ *Ελικᾶνος, στέφθητε, ὦ ἀγρότιδες καὶ ποιμενίδες δι' ἀνθέων, στολισθητε, ὦ γῆ τῆς Παλλάδος διὰ τῆς πλουσιωτέρας καὶ ὠριωτέρας ἐσθῆτος σου, ἀνακρουσον ἄπαξ ἔτι, ὦ *Ἀπόλλον, τὸ θεῖον ὄργανόν σου. *Ὁ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς *Ἑλληνισμὸς μεγάλῃν καὶ προτοφανῆ ἑορτάζει σήμερον ἑορτήν. *Ἡ φύσις, ἡ γῆ, ὁ κόσμος συνεορτάζει, συμπανηγυρίζει μεθ' ἡμῶν. *Ὁ οὐρανὸς γελᾷ, τὰ ἀνθὴ ἀποπνέουσι τὰ ἀγνώτερα καὶ εὐωδέστερα μῦρα των καὶ λουθέντα φιλαρέσμως εἰς τὴν δρόσον τῆς πρωΐας, στολίζουν καὶ αὐτὰ τὴν ἑορτὴν μας διὰ τῆς ἀνθρᾶς καὶ πολυχρᾶου στολῆς τῶν.

*Ἡ χρυσὴ καὶ ἐργατικὴ μέλισσα καταπαύει καὶ αὐτὴ σήμερον τὸ ἔργον, ἵνα ἐνώσῃ τὸ μὲνόντον καὶ γλυκὺ ἄσμα τῆς πρὸς τὴν λοιπὴν τῆς φύσεως μελωδίαν. Αἱ λευκαὶ καὶ χαρίεσαι περιστεραί, αἰ συμβολοποιούσαι τὴν ἀθάνατον συζυγικὴν πίστιν καὶ ἀφροσύνην ὑμνοῦσι διὰ τοῦ ἐρωτικῶν γουργουρισμάτων των τὸν ὕμνον τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, καὶ αἱ γλυκυθύοιοι τῆς φύσεως αἰοδοὶ καταλείπουσι τὰς ἐν τοῖς συσκότις δάσπε φωλεάς των, ἵνα διὰ τῶν ἐρωτῶν ἁσμάτων των ὑμνήσωσι καὶ πανηγυρίσωσι τὴν ἡμέραν ταύτην.

*Ἡ Ἑλλάς τῶν *Ἡρακλέων καὶ *Θησέων, τῶν Κόδρων καὶ Περικλέων, τῶν Θεοδοσίων καὶ Κωνσταντίνων, τῶν *Ἀνδρουτσῶν καὶ Καραϊσκῶν νυμφεῦει σήμερον τὸν πρῶτον *Ἑλληνα διάδοχόν τοῦ θρόνου τῆς, τὸν πρωτότοκον υἱόν τῆς Κωνσταντίνου. Μήτηρ γλυκεῖα καὶ φιλόστοργος ἀνέλαβε νὰ τὸν ἀναθρέψῃ, νὰ τὸν μεγαλώσῃ, μόνη, διὰ τῶν ἰδίων φροντίδων, διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τῆς. Κατώρθωσεν αὐτὴ ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη ἀλυσόδετος δούλη, μεθ' ὅλην τὴν ἐξάντλησίν τῆς, μετὰ τὸ μόλις ἐπουλωθῆν ὑπὸ τῶν πληγῶν τῆς δουλείας στήθος τῆς, αὐτὴ ἡ πολιορξίς, ἀλλ' ἀκμαία καὶ ἀνθρᾶ γραιῖα νὰ τὸν γαλουχήσῃ, νὰ τὸν ἀναθρέψῃ, νὰ τὸν θερμάσῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς εἰς τὴν θερμὴν ἀγκάλῃν τῆς, ὑπὸ τὸν ἐλεύθερον κυανῶν οὐρανὸν τῆς ὑπὸ τὴν προστατίδα σιαμν τῆς ὑπερηφάνως κυματιζούσης γαλανῆς σημαίας τῆς.

*Ἐπὶ μακροῦς σκοτεινοῦς αἰῶνας ἀναμείνισα τὴν ἐνδοξὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐλευθέρῃ θὰ ἀπέκτα καὶ πάλιν ἰδικόν τῆς, ἐκ τῶν αἰδίων σπλάγγων τῆς βασιλεία, ἐκρυπτεν ἐπιμελῶς ἀπὸ τούτων ἀγρίου ἀυθέντας τῆς μέγα μέρος τοῦ πλοῦτου τῆς, τῆς δόξης τῆς, τῶν στολισμῶν τῆς. Μετὰ τὸ θάρρος τοῦτο, βεβαία περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς, τὸν ἐδέχθη βρέφος εἰς τὴν θερμὴν ἀγκάλῃν τῆς καὶ τὸν ἔλουσεν εἰς τὰ νάματα τῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης, ἦν ἠντλήσεν εἰς τὰ στήθη τῶν ἠρωτῶν μητέρων, αἰτινες ἔπεσαν ὑπὲρ αὐτῆς. Νήπιον ἐστόλιζε τὸν δρόμον του μετὰ τὰ τρυφερώτερα καὶ ἀγνώτερα ἀνθῆ, ἅτινα μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀγάπης ἔδραπεν ἐκ τοῦ ὑψικροῦφοῦ Παρνασσῶ τῆς. Μείρακα

τὸν ἐπότισε καὶ τὸν ἠνδρωσε μετὰ τὸ σθένος, τὴν σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν, ἦν τῆ ἐκδροσῶν τὸσα ἔνδοξα πρὸ αὐτοῦ τέκνα τῆς. Νεανίαν τέλος τῷ ἔδωκε τὰς κλεῖδας τοῦ *Θησαυροφυλακείου τῆς καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐλεύθερον νὰ ἀντλήσῃ ὅ,τι θελήσῃ, ὅ,τι συνέτελεσε καὶ θὰ συντελεῖ πάντοτε εἰς τὴν χάριν καὶ εὐτυχιάν τῆς.

*Ὁ νεαρὸς υἱὸς δὲν ὑπερηφάνευθῃ δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνδείξεις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς λατρείας τῆς. Δὲν ἐχαϊδέεθῃ, ἀλλ' οὔτε κατ' ἐλάχιστον τὴν ἐπύκνωσε. Ἐφᾶνη υἱὸς ἀντάξιος τοιαύτης μητρός. Τὴν ἠγάπησε μετὰ ὅλην τὴν ψυχὴν του, τὴν ἐλάτρευσε, τὴν ἐσεβάσθη, ὄχι μόνον ὡς υἱὸς προσφιλέως, ἀλλὰ καὶ ὡς φρουρὸς καὶ ὡς φύλαξ τῆς μετὰ τὸ ὄπλον ἐπὶ τοῦ ὤμου, μετὰ τὸ ξίφος παρὰ τὸ πλευρόν.

Τὸ τέκνον τῆς τοῦτο νυμφεῦει σήμερον ἡ πτωχή, ἀλλὰ μεγάλη τῆς Εὐρώπης ἐκπολιτίστρια Ἑλλάς. *Ὁ κόσμος ὅλος ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον συνταράσσεται, ἀναστατοῦται ! Αὐτοκράτορες, βασιλεῖς, ἡγεμόνες καὶ ἐπιδόξων θρόνων ἡγεμονίδαι διέσχισαν ὄρη καὶ βουνά, ὠκεανούς καὶ θαλάσσας, ἵνα τιμήσωσι τοὺς γάμους του, ἵνα συγχαρῶσι, συνεορτάσωσι, συνευθυμήσωσι, συμπανηγυρίσωσι μεθ' ἡμῶν. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ τέκνου τιμῶσι τὴν μητέρα, ἥτις τόσα ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ των, ὑπὲρ τῆς δόξης των, ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου των ἐπέτελεσεν. Αὕτη ἐπισκοποῦσα ἀπὸ τοῦ θρόνου τῶν μεγαλοπρεπῶν ἐρεπίτων τῆς τὸ ἔργον τῆς, ἀνύψοι καὶ πάλιν ὑπερήφανος τὴν πολὴν κεφαλὴν τῆς. Αἱ ἐλπίδες τῆς ἀναπερνοῦνται, οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρά τῆς φαίνονται πραγματοποιούμενα.

Καὶ διατί νὰ μὴ ἐλπίζῃ, ἀφοῦ ὁ κραταιότερος τῆς Εὐρώπης ἀρχὸν ἀναθέτει τὴν εὐτυχιάν, τὴν τύχην τῆς προσκυλοῦς τοῦ ἀδελφεῆς πρὸς τὸν πρωτότοκον υἱόν τῆς, πρὸς τὸν λατρευτὸν τοῦ θρόνου τῆς διάδοχον. Ἐφοῦ κατεδέχθη νὰ μᾶς τὴν φέρῃ μόνος του, νὰ μᾶς τὴν παραδόσῃ νέαν, ἀνήνῃ, χαρίεσαν, θελκτικὴν ἐν τῇ παρθενικῇ ἀθωότητι τῆς, ἵνα τὴν ἀγαπήσωμεν, τὴν υἰοθετήσωμεν, τὴν κάμωμεν ἰδικήν μας.

*Ἡ νυμφικὴ πομπὴ ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα καὶ τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαρᾶς, τῆς ἀγάπης, τῆς λατρείας, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τῶν εὐλογιῶν τοῦ λαοῦ μεταβαίνει εἰς τὸν ναόν. Το μυστήριον τελεῖται μεθ' ὅλης τῆς μεγαλοπρεπείας, ἦν περιβάλλει πᾶσαν ἐπίσημον τοῦ βίου μας πράξιν ὁ χριστιανισμὸς. Οἱ κραταιοὶ τοῦ κόσμου ἀρχόντες μετὰ τὰς χρυσᾶς στολάς των, μετὰ τὰ ἀκτινοβολοῦντα διαδήματα, μετὰ τὸ πολύτιμα τρίχαπτα καὶ πτερὰ καὶ ἀνθῆ καὶ ἀρώματα προσδίδουσιν εἰς τὴν τελετὴν αἰγλὴν θαυμασίαν καὶ πρωτοφανῆ. Οἱ ἐστεμμένοι οὗτοι τῆς γῆς κύριοι ἐξίστανται καὶ ἐκθαμβοῦνται πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς θεάματος. Καὶ ἀληθῶς ἡ τέλεσις τοῦ μυστηρίου ἔχει τι τὸ ἀσύνηδες. Ὑπὲρ τοὺς σεβαστοὺς ἱεράρχας, οἵτινες μετὰ κατανύξεως καὶ εὐλαθείας τελοῦσιν αὐτὸ, ἵστανται λευχειμονοῦσαι σκικαὶ ἱερὰ, αἰ σικαὶ ἐκείνων, οἵτινες ἠλευθέρωσαν τὴν Ἑλλάδα, οἵτινες τὴν ἠξίωσαν νὰ ἀναζήσῃ καὶ ὑπερήφανος νὰ πανηγυρίξῃ τοὺς γάμους τοῦ τέκνου τῆς.

Δὲν εἶναι μητροπολιτικὴ, ἀλλὰ πατριαρχικὴ ἡ τελετή ! *Ὁ μάρτυς τῆς ἐλευθερίας πατριάρχης Γρηγόριος, ὁ ὑψώσας τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν Πατρῶν Γερμανός, ὁ ἐπὶ τοῦ ὀβελῶ ὑ-

μνήσας τὴν ἐλευθερίαν Διᾶκος εἶναι οἱ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀπεσταλέμενοι ἱεράρχαι, οἱ τελοῦντες τὸ μυστήριον τοῦ γάμου τοῦ πρώτου διαδόχου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

ΣΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΤΩΝ

*Ὁ *Ἡλιος μας μετὰ τοῦ Βορρῆ τὸ Ἄργυρὸ Φεγγάρι σήμερον σμίγονται τὰ δαδ καὶ γίνονται ζευγάρι. *Ὁ *Ἡλιος μετὰ τὴν Λάμψιν του τὰ σπέργρια ἀγκαλιάζει καὶ κεῖνο γέρνει ντροπαλὸ δειλὸ καὶ τὸν κυττάζει. Καὶ σμίγουντ' ἀργυρόχρησις μ' ἐν φίλημα ἀκτίδες καὶ χύνουν στῆν Ἑλλάδα μας παρηγοριάς κ' ἐλπίδες Ἄναγαλιάζουν τὰ βουνά, οἱ κάμποι καὶ τὰ δάση καὶ γίνετ' ἐμωρρότερη τριγύρω μας ἡ πλάση. Ἄνοιγουνε τὰ λούλουδα, οἱ κρίνοι ξεφυτρώνουν τοῦ φθινοπέρου τὰ κλαδιά ἀνθίζουν καὶ μυρόνουν. Καὶ χαιρετοῦνε τῶμαρφο καὶ ζηλευτὸ ζευγάρι τὸ ἄστρο τῆς Ἑλλάδος μας καὶ τοῦ Βορρῆ καμάρι. Τί φέρνει ἀπ' τὴν ξενιτιά ἡ νέα Ἑλληνίδα ; ἴσᾶν τί χαρίσματα κρατεῖ καλὰ γιὰ τὴν πατρίδα ; Φέρνει γλυκῆς παρηγοριᾶς κ' ἐλπίδες μᾶς σκορπίζει, μεγάλη τὴν Ἑλλάδα μας ἐμπρός μας ζωγραφίζει

Τὴν ὥρα τοῦ θ' ἀλλάζωμε τὰ νυμφικὰ στεφάνια τοῦ θ' ἀνθήσῃ ὄλ' ἡ γῆ, θὰ λάμψουν τὰ οὐράνια. Καὶ μετ' τὴν πόλιν θὰ γενῆ πανύγηρι μεγάλη, Ἐνας μέγας βασιλεὺς θ' ἀναρνήσῃ καὶ πάλιν. Θ' ἀναστήσῃ, περίφανος, θὰ βγῆ νὰ χαιρετήσῃ, καὶ θ' ἀμπῆ στῆν Ἀγία Σοφία κρυφὰ σταυρὸ ν' ἀφήσῃ. Γάμο νὰ κάμῃ μυστικὸ, χαρὰ κ' ἐκεῖ, νὰ δώσῃ, τὸν κρίνον τὸν Βασιλικόν κ' ἐκεῖ νὰ στεφανώσῃ. Ποῦ φύτρωσεν ἀπὸ τῆ γῆ τὴν αἱματοδαμένη τοῦ τόσα χρόνια καρτερεῖ, μετὰ τὸν πρῶτον προσημένει. Ν' ἀναγαλιάσῃ σὰν ἰδιὴ στεφανομένον κεῖνον τοῦ Κωνσταντίνου τὸν βλαστὸ τὸν νέον Κωνσταντίνον. Καὶ πέρα ἡ Ἄνακτολῆ μαζύ μας θὰ γιορτάσῃ ἰερίφανον πολεμιστὴν θὰ ὄῃ καὶ θὰ θαυμάσῃ. Σὴν θ' ἀμπῆ στῆν Ἀγία Σοφία πρῶτος νὰ προσκυνήσῃ, καὶ τὸν κρυμένον τῆς Σταυρὸ ὀλόχρυστον νὰ στήσῃ. Χαρὰς τὸν Ἥλιο π' ἐσμίξῃ μετὰ τὸ χρυστὸ φεγγάρι μαζύ θὰ μᾶς χαρίζουνε τοῦ οὐρανοῦ τὴ χάρι.

Μαριέττα Μπέτσου.

ΙΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΚΤΙΣΘΟΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

*Γνω Κλεριρράς Παρρέν

Τίς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ ὠραίου φύλου, τὴν ἀληθῆ, τὴν πραγματικὴν, καὶ ὄχι τὴν μυθώδη τὴν φανταστικὴν, ἥτις τόσον κακὸν ἐπροξένησεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον

γένος. Τὴν ἱστορίαν τῆς γυναίκος ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τοῦ κόσμου.

*Ὁσοί καὶ ὅλα ἐνδιαφερόμεθα ἐξίσου. Αἱ γυναῖκες ποθοῦμεν διακαῶς νὰ μάωμεν ποία εἶναι ἡ ἀληθὴς ἱστορικὴ ἀρχὴ μας, τὸ ἱστορικὸν παρελθὸν μας. Εἴμεθα ἀληθῶς αἱ πρῶται παραβάτιδες, αἱ παραίτιοι τῆς πρώτης ἀμαρτίας ἡ μᾶς συκοφαντοῦσι, μᾶς διαβάλλουσι, μᾶς κακολογοῦσι, ὡς τόσαν συχρὰ ἀρέσκονται νὰ πράττωσιν οἱ κύριοι σύντροφοί μας.

Οἱ ἄνδρες ἀπὸ περιέργειαν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ συνδέονται μετὰ τοῦ γυναικείου φύλου στενωτάτα, ἐπειδὴ μετὰ ὅλας τὰς μεμψιμοιρίας των ἄνευ τῆς γυναίκος οὔτε αὐτοὶ θὰ ὑπῆρχον, οὔτε υἱοὺς καὶ διαδόχους τοῦ ὀνόματός των θὰ εἶχον, ἐπειδὴ τέλος τὸ χάρμα, καὶ ἡ εὐτυχία των εἶναι ἡ γυνή, ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσι τὴν ἱστορίαν τῆς, ὄχι πλεον τὴν πλήρη ἀηδιολογιῶν καὶ τερατολογιῶν κατὰ τῆς φύσεώς τῆς, τῆς καρδίας τῆς, τοῦ πνεύματός τῆς, ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν τῆς ἱστορίαν, ἦν ἀνελάβομεν νὰ φέρωμεν εἰς φῶς.

*Ἡ ἱστορία τῆς Γυναίκος καὶ τοι ἐκτενῆς καὶ μακρὰ ὡς ἡ τοῦ ἀνδρῶς, εἶναι πολὺ τερπνοτέρα, ποιητικώτερα, ποικιλώτερα ἐκείνης. Σειρὰ εἰδυλίων, εἰς ἧ ὁ ἀναγνώστης ἐντροπαλῶς, ἀπολαμβάνει, τέρπεται. Ἐγκαινιάζει στάδιον νέον, ἀνοίγει ἐρίζοντας φαινοῦς, ἐκεῖ ὅπου μέχρι σήμερον βαθὺ ἐπλανᾶτο σκότος. Τί κόσμοι παραδόξοι, τί πράγματα ἀγνωστα, τί σκηναὶ χαρίεσαι καὶ μαγικαί, οὓς οὐδέποτε ἐφαντάσθημεν ἢ ὑποπεύθημεν κἄν.

Μόλις ἐγνώσθη ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐν προχείρῳ μεταφράσει τὸ περιεχόμενον τοῦ πρώτου τεύχους τῆς πάραυτα ἀπερασίθη ὑπὸ διαστήμων ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ κυριῶν ἢ εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλώσσαν μεταφράσει.

*Ἐν Ἀμερικῇ ἔχει ἠδῆ δύο χιλιάδας συνδρομητριάς. Τὴν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν δὲ μεταφράσει καὶ ἐκδοσὶν τῆς ἀνέλαβε μεγάλη Ἀμερικανικὴ γυναικεῖα εταιρία. Ἐκδίδεται ἀνὰ τεύχη.

Στμ. Τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς ἐκδίδεται ἐνδὲς τῆς ἐβδομάδος ταύτης. Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται δραχμῆς. Οἱ προπληρόντες ἑνα τόμον πλήρη καὶ αὐτοτελεῖ συνιστάμενον ἀπὸ ἑξ τεύχη, λυμάνουσι τὸ ἐν ταύτων δωρεάν.

Εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ τὰς ἐπαρχίας τιμᾶται μίαις δρ. καὶ 25 ο(ο ἄναλογοι ἐκπτώσις διὰ πολλὰ τεύχη. Ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τῷ ἐξωτερικῷ προπληρόνεται.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

*Ἀνέτειλε τέλος ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς δέχεται εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν προσφιλεῖ μελόμυτρον τοῦ Ἑλλήνου διαδόχου. Ἡ πόλις παρουσιάζει ὅψιν ἐκτάκτως πανηγυρικὴν. Οὐδέποτε αἱ Ἀθηναὶ ἐφάνησαν τόσον μαγικαί, τόσον περιχαρεῖς. Ὁ ἀπὸ ἡμερῶν πυρεττωδῶς ἐπιδιωκόμενος ἐξωραϊσμὸς τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης ἐπετεύχθη τέλος πλήρης, ἐπιτυχής. Αἱ μεγαλοπρεπέσταται ἀρχαιοπρεπεῖς ἁψίδες ἵστανται ἐπιθλιτικαί, λευκαί, καλλιτεχνικαί, σηματοστολιστοί. Αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ ἀποτελοῦσι γραμικὴν προέκτασιν σμαίων, θυρεῶν, μύρσινων, ἀνθέων, ἐν κανονικῇ ἐξελίξει, ἐν ἀρμονικῇ διατάξει. Ἡ κίνησις εἶναι ἐκτάκτως ζωηρὰ. Τὸ πλῆθος συνοστίζεται τρέχον, ζητοῦν νὰ τοποθετηθῇ καταλλήλως, ὅπως ἴδῃ τὴν νέαν βασιλίσσαν του, ἥτις ἀπὸ σήμερον ἐγκαταλείπει τὰ

πάτρια, να γείνη ιδική μας. Παρά την άψίδα των Ἀσωμάτων παρτάσσονται λευχειμονούσαι αὐ μαθήτριαι τῶν δημοτικῶν σχολείων φέρονται ἄνθη, δι' ὧν θά ράνωσι τὴν ζανθὴν τοῦ Βορρά ἡγεμονόπαιδα.

Τὴν 2ην ὥραν τρεῖς κανονισμοὶ ἀνηγγέλλουσι τὴν ἄφιξιν τοῦ ὠραιοῦ εὐδρόμου («Μισοὺλη») οὗ ἐπιβάσει ἡ πριγκηπίσσα Σοφία μετὰ τῆς λοιπῆς βασιλικῆς ακολουθίας. Τὸν «Μισοὺλην» συνοδεύει ἡ «Ἀμφιρίτη» καὶ ἡ «Ὀλγα», εἰσερχόμεναι εἰς τὸν λιμένα σηματοστόλιστοι, κανονιστοὶ καὶ ἀντιχαιρέτωμαχοὶ ὑπὸ τῶν ἐν Πειραιεὶ στόλων.

Ἡ Βασιλισσά μας συνοδευομένη ὑπὸ τῶν τέκνων καὶ τῶν αυτοκρατορικῶν καὶ βασιλικῶν συγγενῶν της, ἀνήλθε δια τῆς ἀτμικῆς Λάμαρας εἰς τὸ ἀγκυροβόλησαν εὐδρόμον Μισοὺλη. Ἡ πριγκηπίσσα Σοφία λευχειμονούσα ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς νέας μητρός της, ἧτις δακρύνουσα κατησπάζετο αὐτὴν τρυφερώτατα. Θερμότατα ἐπίσης ἐδεξίωθη τὴν μητέρα τῆς νύμφης καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς, αἵτινες ἐφαίνοντο μαγευμέναι ἐκ τῆς ὠραίας καὶ πανηγυρικῆς ὑποδοχῆς, ἧς ἔτυχον.

Τὸ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας συνοστιζόμενον πλῆθος ἐπυκνούτο ὀλονέν, εἰς τρόπον ὥστε καὶ κυριαὶ πολλαὶ ἔπαθον ἐκ λιποθυμιῶν καὶ ἄνδρες ἐλούθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, χωρὶς νὰ ἔχωσι ποσῶς διάθεσιν. Ἡ ὄψις τοῦ λιμένος παρὶστα θέαμα μαγικόν ὕπερ τὰς ὀρθόκοντα λέμβους πλήρεις κόσμου καὶ σηματοστόλιστον εἶγον παραταχθῆ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀποβάθρας εἰς τριπλῆν σειρὰν, ἀναμένουσαι τὴν ἀποβίβασιν τῶν ὑψηλῶν ξένων. Τὴν τρίτην ἀκριβῶς ὥραν ἀτήλεβόλτων ὄλων τῶν πολεμικῶν πλοίων κροτοῦντα ἀνήγγελλον τὴν ἀποβίβασιν τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας. Ζητωκραυγαὶ βροντώδεις καὶ παρταταμέναι διέσχίζον τὸν ἀέρα, ἐξερχόμεναι ἀπὸ τῶν στομάτων μυριάδων λαοῦ. Ἡ βασιλικὴ ἀτμικατος, πλουσία, χρυσιζουσα, μετὰ Γερμανικὰ σήματα διέσχιζε τὰ ὕδατα, πλέουσα ταχέως πρὸς τὴν ἀποβάθραν.

Ὁ βασιλεὺς ἀποβίβασθεις πρῶτος ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὴν λευχειμονούσαν ἐρταεινὴν καὶ γλυκεῖαν κόρην, ἧτις μειδίωσα ἐχαίρετα τὸ ἐνθουσιώδως ζητωκραυγάζον πλῆθος. Ὅπισθεν αὐτῆς ἐξῆλθεν ἡ αυτοκράτειρα, τείνοντος αὐτὴ τὴν χεῖρα τοῦ διαδόχου, ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας, ἡ βασίλισσά μας καὶ αἱ λοιπαὶ βασίλισσαι καὶ πριγκηπίσσαι.

Ἡ συγκίνησις τοῦ πλῆθους ἦν ἀπερίγραπτος. Πῖλοι, μανδύλια, χεῖρες, ὀφθαλμοί, καὶ στόματα εἶχον τεθῆ εἰς ἐκρηκτικώτατην ἐνέργειαν.

Ὁ βασιλεὺς μας φέρον στολὴν Ἑλληνος ναυάρχου μετὰ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ καὶ πληθὺν ἄλλον παρασήμων, ὅλος χαρὰ καὶ θρίαμβος ἐπαρουσίασε τὸν δήμαρχον Πειραιῶς κ. Ρετσίαν πρὸς τὴν πριγκηπίσαν Σοφίαν. Οὗτος μετὰ ἄκρας συγκινήσεως προσεφώνησεν αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν συνδημοτῶν τοῦ προσενηγῶν συγγρόνως ὠραῖαν ἐξ ἔων ἀνοδοδέσμη συνδεμένη μετὰ κυκλοδεύων ταινιῶν. Ὁμοίως ἀνοδοδέσμας προσέφερεν ὁ δήμαρχος καὶ πρὸς τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς τῆς νύμφης. Μετὰ τὰς παρουσιάσεις πρὸς τὸν κ. Τρικούπη καὶ πρὸς τὰς λυπὰς ἀρχὰς Πειραιῶς μετέβησαν ἅπαντες εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἐνθα ἐπιβάντες ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας ἐν μέσω τῶν φωνῶν καὶ τῆς ἀκρατῆτος χαρᾶς τοῦ ἐνθουσιώδους πλῆθους ἀνήλθον εἰς Ἀθήνας.

Κατὰ τὴν ἄφιξιν εἰς Φάληρον τῆς βασιλικῆς ἀμαξοστοι-

χίας τὰ ἐκεῖ ὁμοῦντα Ἀγγλικά πλοία σηματοστόλιστα ἔχειν ῥέτων διὰ κανονιστοῦσιν, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῆς Ἀγγλικῆς ναυαρχίδος ἐπαίανίζε τὸν Ἀγγλικὸν ἕμνον.

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ἀθηνῶν ἀνεμενον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δι' ἀμεινων μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν, τῶν κυριῶν τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν κυριῶν τῆς Αὐλῆς περιεβλημένων ἐπισήμους στολὰς παρουσιάσσεως.

Διερκρίνετο πασῶν ἡ κ. Μαχμηπέτιερ ἡ σύζυγος τοῦ ἀγραμματέως τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας, φέρουσα ὠραῖαν ἐρυθρὰν (grenat) ἐκ βελούδου ἀνοδοδέσμη εσθῆτα, ἐπὶ τοῦ στῆθους δὲ παρετάσσετο ὠραῖα, διὰ τὸ παρ' ἥμιν ἀσύνηθες, σειρὰ παρασήμων. Ὁραιοτάτη ἦτον ἡ σύζυγος τοῦ πρέσβους τῆς Ρουμανίας κ. Ὠλανέσκου φέρουσα ὠραῖαν λευκὴν ἐσθῆτα μετὰ πολυτίμων τριχάπτων καὶ λευκοῦ ἐπίσης πῖλου. Ἡ σύζυγος τοῦ πρέσβευτοῦ τῆς Αὐτρίας ἔφερεν ἐσθῆτα μεταξινήν ἐρυθρὰν ὡς καὶ ἡ τῆς Ἰσπανίας. Ἡ τοῦ πρέσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας ἐσθῆτα ὀχρὰν ροδίνην, καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτόσε ἀναμένουσαι διαφοροχρόους πλουσίας καὶ καλλισθητικοτάτας ἀμφοίσεις. Μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων διεκρίνετο ἐπὶ καλλονῆς, λευχειμονούσα ἡ δεσποινὴς τῆς Τιμῆς τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας κ. Λίτσα Σούτσου. Τὸ σύμπλεγμα τῶν κυριῶν ἀπετέλει ὠραῖαν καὶ χαρίεσαν ἀνοδοδέσμη ἐκ τῆς ἐπισημοτέρως κοινωνίας τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτευούσης.

Ὅτε ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν ἠκούσθη κροτοῦν τὸ ἀναγέλον τὴν εἰς Ἀθήνας ἄφιξιν τηλεβόλον, συγκίνησις μεγάλη κατέλαβεν ἅπαν τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν συνοστιζόμενον πλῆθος, καὶ ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ διέσχίζον τὸν ἀέρα. Ὁ συρμὸς τέλος ἔσκη, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς χρυσοτεύκτου ἀμάξης ἐφάνη πρῶτος ὁ βασιλεὺς ὁδηγῶν τὴν χῆραν αυτοκράτειραν Φρειδερίκου, φέρουσαν φαισιῶδη ἐσθῆτα καὶ προσηνέστατα πρὸς τὸ πλῆθος μειδίωσαν. Μετ' αὐτὴν ἡ βασίλισσά μας μετ' ὄψιν φαιδρὰν καὶ εὐτυχῆ, ὁ διάδοχος ὁδηγῶν τὴν γλυκεῖαν καὶ εὐειδεστάτην μνηστῆν του, ἀγνώτατα, παρθενικώτατα ὡς τὸ λευκὸν φάσμα τῆς μειδίωσαν πρὸς τὸ φρενητιώδως ζητωκραυγάζον πλῆθος.

Εὐμορφή! Εὐμορφή! ἐφώναζε τὸ πλῆθος, ὅπερ εἶχε προκαταληφθῆ κατὰ τῆς καλλονῆς τῆς πριγκηπίσσης ὡς ἐκ τῶν ἀνεπιτυχῶν φωτογραφιῶν, αἵτινες εἶχον ἦδη κυκλοφορήσει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἀλιθῶς ἡ πριγκηπίσσα Σοφία ἔχει καλλονὴν γραφικωτάτην.

Μικρὸν παλλεुकον ὡς κρῖνον πρόσωπον, κατατεμνόμενον ὑπὸ κανονικωτάτων χαρκτηριστικῶν, δύο μεγάλους καὶ γλυκυτάτους κυανοὺς ὡς τὸν οὐρανὸν μας ὀφθαλμούς, ὠραῖαν χρυσὴν κόμην περιστέρουσαν ἡγεμονικώτατα τὴν παρθενικὴν μορφήν της, ἀνάστημα χάριεν, ὑψηλόν, εὐλύγιστον, γλυκύτη, ἀθώωτης καὶ προσήνεια καθιστῶσι τὴν μελλουσαν βασίλισσάν μας μίαν τῶν συμπαθεστέρων ἐκείνων καλλονῶν, ἃς ὅσα βλέπει τις, τόσῳ ἀγαπᾷ καὶ πλεσιότερον.

Ὑπὸ τὴν ὑπόστεγον πρὸ τοῦ σταθμοῦ καὶ μέχρι τῶν ἀμαξῶν στοῶν ἦσαν παρατεταγμένα ἐκ δεξιῶν αἱ κυριαὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ κληροῦ. Ὁ βασιλεὺς ἐπαρουσίασε τὰς κυρίας καὶ τὸν κληρον πρῶτον πρὸς τὴν μητέρα τῆς νύμφης. Εἶτα ὁ διάδοχος φέρον μεγάλην στολὴν ταγματάρχου καὶ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ παρουσιάζει πρὸς τὴν μνηστῆν του τὰς κυρίας

καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτόσε παρισταμένους. Ἡ Σοφία ἠσπᾶσθη τὴν χεῖρα τοῦ Μητροπολίτου, μετ' ἧ καὶ λίαν συγκινημένη διηυθύνθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως, συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν πρὸς τὴν ἀψίδα Ἀσωμάτων, ἐνθα ἀνεμένοτο ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν προέδρων τῶν δικηφῶν συντεχνιῶν.

Ὁ κ. Δήμαρχος πύχθη τὸ ὡς εὖ παρέστης πρὸς τὴν πριγκηπίσαν διὰ τῆς ακολουθου προσλαλιάς :

Ύψηλοτάτη.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκπροσωποῦντες αὐτὸν, σὲ δεξιούμεθα εὐλαβῶς, ἐξ ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν σοὶ προσφωνοῦμεν τὸ καλῶς ἦλθες

Καὶ πρὶν ἢ θέσῃς τὸν πόδα σου ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου αὐτοῦ τμήματος τῆς μεγάλῃς Ἑλληνικῆς πατρίδος μας, οἱ Ἕλληνας καὶ οἱ ἡγάπησαν καὶ σὲ σέβονται, διότι γινώσκουσιν ὅτι ἐκληρονόμησας καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς ὑψηλοῦ πάσης θρηνηθέντος πατρός σου, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξόχου καὶ φαμίλλου ἐκείνου Ἀυτοκράτειρας μητρός σου, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ προσόντα, δι' ὧν ὁ δημιουργὸς τόσῳ θαυσιῶς ἐπροίκισε τοὺς ἐνδύξους γεννήτοράς σου.

Τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας πρὸς σε διατηρήσωμεν ἀπαρμείωτον καὶ ὁσμῆραι ἐντεινόμενον, διότι ἐκάστοτε ἐμφανεστερα καὶ ἑλληνικώτερα θέλωσιν ἐποδεῖκνυσθαι ἐν τοῖς ἔργοις τὰ προσόντα σου.

Κόρη χώρας φιλελληνικῶν ἀισθημάτων ἐμπνευσμένης ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος γινώσκω μεν καλῶς τοῦτο, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐχαίρετισας τὴν Ἑλλάδα ὡς δευτέραν πατρίδα. Πίστευσον ἐπὶ τὴν ἄδολον ἀφοσίωσιν ἡμῶν. Ὁ δὲ θεὸς, ὁ οὐδέποτε τὴν Ἑλλάδα ἐγκαταλείπων, κραταιῶσι σε ἐν τῷ νέῳ ἔργῳ, εἰς ὃ σὲ ἐκάλεσε.

Πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ βίου σου πληρωθῆτωσαν εὐφροσύνης, ἔστωσαν δὲ ἀνηφαὶ καὶ στίλβουσιν ὡς τὰ ἄνθη ταῦτα, ἅτινα δι' ἐμοῦ, εὐτυχούντος ἐν τούτῳ σοὶ προσφέρει ἡ μεγαλόνημος πόλις τῶν Ἀθηνῶν. Ζήτη ἡ μνηστῆ τῶν διαδόχου τοῦ θρόνου τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντίνου Σοφία (

Ἡ πριγκηπίσα συγκινημένη ἀπήνησεν : Σὰς εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας.

Τότε ὅλοι ἐζητοκραύγασαν, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνεφώνησεν «Ὁραῖον, πολὺ ὠραῖον, εὖγε!» Καὶ συγγρόνως, ὁ κ. Δήμαρχος ἐνεχείρισε τὴν ἀνοδοδέσμη εἰς τὴν πριγκηπίσαν.

Στραφείς δὲ ἔπειτα πρὸς τὴν αυτοκράτειραν, καὶ προσηνεγκῶν εἰς αὐτὴν ἀνοδοδέσμη φέρουσαν τὰ γερμανικὰ χρώματα, τῇ προσεφώνησε τὰ ἐξῆς γαλλιστί :

Μεγαλειοτάτη,

«Ὁρκιζόμεθα ἐνώπιόν σου, ὅτι, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀφ' ἡμῶν, τῆς προστασίους θηγατρῆς σου, καὶ ἀπὸ σήμερον προσηνεγλαμένης νύμφης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὰς ἡμέρας θέλωμεν καταστήσει πλῆθος χαρὰς καὶ ἀνευ νεφῶν, ὡς εἶνε μειδιῶν καὶ ἀνεφελος ὁ οὐρανός, ὁ ὅποιος τὴν στιγμήν ταύτην σὰς χαιρετίζει γηθοσῆως.»

Ἡ αυτοκράτειρα δακρύνουσα σχεδὸν πύχρησθησε θερμότητά τὸν κ. δήμαρχον διὰ τὰς εὐφροσύνας λέξεις, ἃς τῇ ἀπήγγειλε. Ὁ δὲ πρέσβος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Καλλιφορνᾶς, προσήνεγκεν ὠραιοτάτας ἀνοδοδέσμας πρὸς τὰς τρεῖς ἀδελφὰς τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

Μετὰ τοῦτο ὁ πρέσβος τῆς συντεχνίας τῶν χρυσοαργυροειῶν, προσφέρει πρὸς τὴν Σοφίαν ὠραιοτάτην ἀνοδοδέσμη ἐκ λευκῶν ἀνθέων προσεφώνησεν αὐτὴν ἐν ὀνόματι τῶν συντεχνιῶν τῆς πρωτευούσης. Αἱ τῶν παρθεναγωγείων λευχειμονοῦσαι καὶ μετὰ κυκλῶν ταινιῶν κόραϊ ἱστάμενα ἐπὶ ἐξέδρας παρὰ τὴν ἀψίδα τῶν Ἀσωμάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνεγερθείσης, ἀπετέλουν γραφικώτατον καὶ συγκινητικώτατον θέαμα.

Αἱ ἀθῶαι αὐταὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ παιδίσκαι, ραίνουσαι μετ' ἀνθῶν τὴν ἀθῶαν ὡς αὐτὰς ἡγεμονίδα ἀπετέλουν τὸ ὠραιοτάτον καὶ ποιητικώτατον παίσιον, ὅπερ ἤρμοζεν εἰς εἰκόνα τόσῳ λαμπρῶν καὶ ἐξοισίαν. Ἡ βασιλόπαις τις ἐχαίρετα μετὰ στοργῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ χαρὰ τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν σιωπηλὴν αὐτὴν τῶν μικρῶν ἑλληνίδων μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας διάχυσιν ἐκορυφώθη. Τὰ ζήτω καὶ αἱ ἐπευφημία ἐπλήρουν τὸν Ἀττικὸν ὄριζοντα, ὅστις συνορατῶν καὶ αὐτὸς εἶχεν ἐνδυσθῆ τὴν ποιητικώτεραν καὶ εὐδωστερὰν στολὴν του.

Ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τοὺς βροντώδεις καὶ ἐπιβλητικοὺς ἤχους τοῦ Γερμανικοῦ ἕμνου ὠδήγησε τὴν Σοφίαν ἐπὶ τῆς πρώτης τεθρίππου βασιλικῆς ἀμάξης, ἐνθα ἐλθοσε θέειν πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς νέας μητρός της, τῆς ὠραιοτάτης καὶ ἀνηροτάτης βασιλίσσης μας Ὀλγας. Ἀληθῶς αἱ δύο τῶν ἐκεῖ ἡ μία παρὰ τὴν ἄλλην, λευχειμονοῦσαι καὶ ἀνηροτάται ὠμοιάζαν μᾶλλον ὡς ἀδελφαί. Μὰς ἀνέμνησαν τὴν ὠραῖαν μας πλῆν ἀποῦσαν κατὰ τὴν οἰκογενειακὴν αὐτὴν ἐορτήν μας Ἀλεξάνδραν, ἧτις πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρός της, ὠμοιάζεν ὡς ἀδελφὴ καὶ ὄχι ὡς θυγάτηρ της. Δεξιὰ αὐτῶν ἔπυεν ὁ βασιλεὺς μεγαλοπρεπῆς, ὠραῖος, ὑπερήφανος καὶ εὐτυχῆς. Ἀριστερὰ δὲ ὁ διάδοχος, ὅπισθεν ὁ σταυλάρχης κ. Τσέρνοβιτς καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἀξιωματικοί.

Ταύτης εἶποντο ἡ δευτέρα τεθρίππος βασιλικὴ ἀμάξα, φέρουσα τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως μας, βασίλισσαν τῆς Δανίας Λουίζαν, περιεβλημένην ἰχθῶρον μεταξινήν ἐσθῆτα, τὴν χῆραν αυτοκράτειραν Φρειδερίκου μετ' ὀρθοχρον τοιαύτην, τὸν βασιλέα τῆς Δανίας καὶ τὸν πριγκηπα τῆς Οὐαλίας. Ὅπισθεν αὐτῶν εἶποντο ἔφιπποι οἱ βασιλόπαιδες Γεώργιος καὶ Νικόλαος. Ἐν τῇ τρίτῃ ἀμάξῃ ἦτο ἡ πριγκηπίσσα τῆς Οὐαλλίης φέρουσα ἐσθῆτα ροδίνην μετ' ἔρτυπεργγύρου παρυρὰς. Παρ' αὐτὴν ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Σάξ—Μάινιγγεν, ἡ μεγαλύτερη ἀδελφὴ τῆς Σοφίας φέρουσα ἐσθῆτα χρώματος κρέμας μετὰ πολυτίμων κυκλῶν τριχάπτων. Ἀπέναντι αὐτῶν ὁ Τσάρεβιτς καὶ ὁ Δουξ τοῦ Σάξ—Μάινιγγεν. Ἐν τῇ τετάρτῃ ἀμάξῃ αἱ ἀδελφαὶ τῆς μνηστῆς τοῦ διαδόχου φέρουσαι ὠραίας μεταξίνης χρώματος κρέμας ἐσθῆτας, καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως πριγκηπος Βαλδεμάρ.

Ὅπισθεν αὐτῶν αἱ κυριαὶ τῆς τιμῆς μετὰ τῆς λοιπῆς ἐπιστήμου ἀκολουθίας συνεπλήρουν τὴν ἐπίσημον πομπήν, ἧς ὁμοίαν οὐδέποτε αἱ Ἀθηναὶ κούτχησαν νὰ ἴδωσι. Αἱ ὁδοὶ Πειραιῶς καὶ Σταδίου ἦσαν κατάφορτοι κόσμου. Οἱ ἐξώσταὶ ἐκάμπτοντο ὑπὸ τὸ βῆρος τοῦ ἐπ' αὐτῶν συνοστιζόμενου ὠραίου φύλου, ζητωκραυγαὶ δὲ καὶ χαιρετισμοὶ ἐνθουσιώδεις ὑπεδέχοντο τὴν βασιλικὴν πομπήν, καὶ κρίσεις εὐνοικώταται ἐξεφέροντο περὶ τῆς γλυκεῖας καὶ περικαλλοῦς νύμφης, ἣν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τόσῳ συνεπᾶθησεν ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἀφιξείας της ἡμέρας.

Καὶ οὕτω συνοδευομένη ἡ πριγκηπίσσα Σοφία ὑπὸ τῶν θερμωτάτων ἐκδηλώσεων τῆς συμπαθείας καὶ ἀγάπης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὠδήγηθη εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἐβῆλθεν ἐν αὐτοῖς, τῆς μουσικῆς παιαυζούσης τὸν ἑλληνικὸν ἔθνικόν ἕμνον.

Ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων πολλαὶ χιλιάδες λαοῦ συνοστιζέτο, προκαλέσαν διὰ τῶν ζητωκραυγῶν του τὴν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἐμφάνισιν τοῦ βασιλέως, τῆς Σοφίας, τοῦ διαδόχου καὶ τῆς λοιπῆς οἰκογενείας.

Διὰ τῶν ρινομάκτρων ἐχαιρέτων συγκεκινημένοι τὸ ἐνθουσιῶν πλήθος, ἡ Σοφία δὲ κατ' ἐπανάληψιν καὶ διὰ χαριστάτων κινήσεων τῆς κεφαλῆς ἠὺχαρίσται τὸν ἐνθουσιωδῶς ἐπευφημοῦντά αὐτὴν λαόν.

Τοιαύτη μεγαλοπρεπῆς καὶ πρωτοφανῆς εἰς τὰ βασιλικὰ χρονικὰ ἐγένετο ὑποδοχὴ πρὸς τὴν μνηστὴν τοῦ πρώτου Ἑλληνοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου.

Χαρὰ ἀδόλος, ἀγάπη, λατρεία, ὄχι ψυχρὰ καὶ ἐπιτηθευμένη φιλοφρόνησις. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ὁ ἐνθουσιωδέστερος καὶ ζωηρότερος λαὸς τῆς ἐφ' ἡμετέρας. Τὸ ἀπέδειξε πασιφανέστατα διὰ τῆς ἐνθουσιωδούς καὶ συγκινητικωτάτης ὑποδοχῆς, μεθ' ἧς ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους του, τὴν νέαν κόρην τῆς ἑλληνικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

ΑΙ ΑΦΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΞΕΝΩΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ πόλις μας παρουσιάζει ὄψιν μεγάλου ξενοδοχείου, δεχομένου ἀδιακρίτως βασιλεῖς, πρίγκηπας, διαδόχους τῶν κραταιότερων θρόνων, ἡγεμονίδας καὶ βασίλισσας, κόμητας, βαρόνους, μαρκησίους, ἀλλὰ καὶ πλῆθος πολὺ ἄστων πάσης τάξεως φύλου καὶ ἡλικίας.

Τοὺς ἐπισήμους ξένους δεχόμεθα, ὡς εἰκός, μετὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰ ἀξιώματά των τιμᾶς. Ὁ νεώτερος ὄλων εἶναι ὁ πρῶτος ἐπισκεφθεὶς τὴν πόλιν μας διάδοχος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς Ρωσσίας θρόνου, μέγας Δούξ Νικόλαος. Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ πόλις μας ἦτο ἀνάστατος. Ἀξιωματικοὶ ἐν μεγάλας στολαῖς, κύριοι φρακοφόροι, κυρίαὶ πολυτελῶς ἐνδεδυμένοι διασχίζουσιν ἐπὶ ἀμαξῶν τὰς κεντρικωτέρας τῆς πόλεως ὁδοὺς, σπεύδοντες εἰς προϋπάντησιν τοῦ νεαροῦ ἡγεμονίδου, τοῦ μέλλοντος κραταιοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

Περὶ τὴν 4ην μ. μ. ὥραν 21 κανονιοβολισμοὶ ἀναγγέλλουσι τὴν ἀφίξιν τοῦ νεαροῦ καὶ ἀνθρωπάτου ἀνεψιοῦ τοῦ βασιλέως μας, ὃν μετὰ τόσης χαρᾶς καὶ στοργῆς ὑπεδέχθησαν οἱ βασιλικοὶ συγγενεῖς του, οἵτινες οἰκογενειακῶς εἶχον κατέλθει εἰς Πειραιᾶ πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ.

Ὅλοι οἱ ἐν τέλει ἦσαν παρατεταγμένοι πρὸ τῆς ἀποβάθρας σημαιοστολιστοῦ καὶ καταλλήλως πρὸς ὑποδοχὴν παρεσκευασμένης καὶ ὁ δῆμαρχος Πειραιῶς κ. Ρετσίνας προσεφώνησε καταλλήλως τὸν νεαρόν καὶ φιλομειδῆ Τσάρεβιτς.

Οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων παρατεταγμένοι παρὰ τὴν ἀποβάθραν, ἐπαρουσίασαν αὐτῷ ὄπλα, τῆς μουσικῆς παιανίζουσας τὸν Ρωσικὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Ὁ Τσάρεβιτς ἔφερε στολὴν ἐπίσημον ρωσικὴν μετὰ τοῦ ὠραίου ἐρυθροῦ καλπακίου καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, ἐνῶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ὁ Διάδοχος ἡμῶν ἔφερον στολὰς Ρωσσικὰς. Ἡ βασίλισσα ὅλη χαρὰ ἦν περιβεβλημένη ὠραίαν λευκὴν ἐσθῆτα.

Ἐπιβιβασθέντες τῆς χρυσῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης ἀνήλθον εἰς Ἀθήνας, ἐνθα ἐγένοντο ἐνθουσιωδῶς ἀποδεκτοὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Αἱ μεγάλαι βασιλικαὶ ἀμαξαί ἀνεμνον εἰς τὸν σταθμὸν. Ἐν τῇ πρώτῃ ταύτων συρομένη ὑπὸ ἕξ ὠραιότατων ἵππων ἐπέβησαν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔχων τὸν Τσάρεβιτς πρὸς τὰ δεξιὰ του, ἀπέναντι δὲ τὸν Διάδοχον. Εἰς τὴν δευτέραν ἀμαξαν ἐπέβαιναν ἡ βα-

σίλισσα μετὰ τῶν τέκνων τῆς, εἶποντο δὲ αἱ λοιπαὶ ἀμαξαί φέρουσαι τοὺς ἀκολούθους τοῦ Τσάρεβιτς, τοὺς αὐλικούς καὶ τοὺς ἐν τέλει.

Ἡ βασιλικὴ πομπὴ προπορευομένης καὶ ἐπομένης ὕλης ἵππεων μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα, διελθούσα διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ Σταδίου, αἵτινες περιεφράσσοντο ὑπὸ πυκνοῦ στίχου κόσμου, ἐπευφημοῦντος καὶ καλοτυχίζοντος τὸν τρισευδαίμονα νεανίαν, ὅστις συμπαθῶς ἀντεχαιρέτα τοὺς κατὰ τὴν διάβασιν του ἀποκαλυπτομένους.

Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ὁ Τσάρεβιτς μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας μετέβη εἰς τὸ θέατρον, διαθέσας συμπαθέστατα ὑπὲρ αὐτοῦ ἅπασαν τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν. Φαίνεται ἐνθουσιασμένος ἐκ τοῦ κλίματός μας, ἐκ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς, ἧτις τῷ ἐγένετο, βαρυνθεὶς ἴσως καὶ αὐτὸς τὴν αὐστηράν Ρωσικὴν ἐθιμοτυπίαν, καθ' ἣν ἐνώπιον ἐστεμμένων κεφαλῶν ὁ λαὸς ἔρπει τρέμων.

Τὴν Τρίτην νέαι συγκινήσεις. Αἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο τοὺς σεβαστοὺς γεννήτορας τοῦ ἀγαπητοῦ βασιλέως μας, μετὰ τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ του Γεωργίου, ὅστις εἶχεν ἐκδράμει εἰς δεξιῶσιν τοῦ πάππου του. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Τσάρεβιτς μετέβη εἰς Ἐλευσίνα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ εὐτυχιστέρου ζεύγους τῶν ἐν Εὐρώπῃ βασιλικῶν οἴκων. Ὁ γηραιὸς Δανὸς Βασιλεὺς πάντοτε εὐχαρις καὶ ἀμκαίος ἐνηγκαλίσθη μετὰ στοργῆς τὸν ἀγαπητὸν υἱόν του, τὴν βασιλίτσαν, τοὺς ἔγκονούς του, τέλος ὄλον αὐτὸν τὸν βασιλικὸν κόσμον, ὅστις τοῦ ὀφείλει τὴν ζωὴν, τὴν εὐτυχίαν, τὰς δόξας καὶ τὰς τιμὰς. Καὶ ὄλοι των ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἀφίχθησαν εἰς Ἀθήνας, γενόμενοι δεκτοὶ ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τοῦ συγκεκινημένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις ἐκαμάρωνε τὴν πατριαρχικὴν αὐτὴν καὶ Ἀθρακριαία οἰκογένειαν καὶ συμμετεῖχε διὰ τῆς ἀδόλου ἀγάπης του τῆς χαρᾶς καὶ εὐτυχίας των.

Ἐν τάγματι τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐπαρουσίασαν ὄπλα πρὸς τὸν γηραιόν τῆς Δανίας ἀνακτα, καὶ εἰκοσιν εἰς κανονιοβολισμοὶ ἀνήγγηλον τὴν εἰς Ἀθήνας ἀφίξιν του, καθ' ὃν χρόνον ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν ἐθνικὸν Δανικὸν ὕμνον. Ἡ σειρά πλέον τῶν βασιλικῶν ἀμαξῶν ἦτο μακρὰ καὶ τὸ πλῆθος ἐχαιρέτα ὡς παλαιὸν γινώσκον τὸν Δανὸν ἀνακτα μετὰ τῆς ἐδόδο-μικοντούτιδος βασίλισσας Λουίζης. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἀμάξης ἐκάθησεν ὁ πάππος, οὐίος καὶ οἱ δύο ἔγγονοί, ἧτοι ὁ βασιλεὺς μας, ὁ πατήρ του, ὁ διάδοχος καὶ ὁ Τσάρεβιτς. Ἐπὶ τῆς δευτέρας ἡ βασίλισσα, ἡ πενθερὰ τῆς, ὁ πρίγκηψ Γεώργιος καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία, ἐπὶ τῆς τρίτης οἱ λοιποὶ βασιλόπαιδες καὶ ἐφεξῆς οἱ αὐλικοὶ καὶ ἡ λοιπὴ συνοδεία.

Τὴν Τετάρτην τέλος ἀφίκετο ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ διάδοχος τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου μετὰ τῆς ὠραιᾶς συζύγου του ἀδελφῆς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως, τῆς ὠραιότερας ἡγεμονίδος ὄλης τῆς Εὐρώπης καὶ μετὰ τῶν ἀγαπητῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων των, πριγκηπισσῶν Βικτωρίας καὶ Μωδ καὶ πριγκήπων Ἀλβέρτου καὶ Γεωργίου.

Ἐκτάκτως γραφικὸν θέαμα παρίστα ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κραταιοῦ θαλασσοκράτορος. Ἡ συνοδούσα αὐτὸν Ἀγγλικὴ μοῖρα συνίστατο ἐκ δέκα γιγαντιαίων θωρηκτῶν πλοίων, ἅτινα μακρόθεν ἐφαίνοντο ὡς πλωταὶ ἀπέραντοι νῆσοι.

Τὰ ἡμέτερα θωρηκτὰ Μιαούλης καὶ Ὀλγα ἅμα τῇ ἔμφασι τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἤρξαντο κανονοβολοῦντα, οἱ ναῦται δὲ πάντων τῶν ἐν Πειραιεὶ ἐρμούντων ἑλληνικῶν καὶ ξένων στόλων παρατεταγμένοι ἐπὶ τῶν σημαιοστολιστῶν κεραιῶν ἐζητωκραύαζον ἐνθουσιωδῶς.

Ἡ φέρουσα τὸν διάδοχον τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου μετὰ τῆς οἰκογενείας του θαλαμηγὸς Ὀσμπὸρν προϋχώρησε πρὸς τὸν λιμένα τῶν Ἀλῶν, ὑπὸ τοῦς κανονοβολισμοῦς πάντων τῶν ἐν Πειραιεὶ ἐρμούντων πλοίων καὶ τῆς ἀνακρούσεως ὑπὸ μὲν τῆς μουσικῆς τῶν ἑλληνικῶν τοῦ ἀγγλικοῦ ὕμνου, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγγλικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ. Τὸ θέαμα ἦτο γραφικὸν καὶ ἐπιβλητικώτατον. Ἐνόμιζε τις ὅτι ὁλόκληρον τὸ βασίλειον τοῦ Ποσειδῶνος τρέμον ὑπὸ τὸν κατακινήσαντα αὐτὸν κατακτητὴν συνεταράσσετο ἐκ τῶν ἐγκάτων αὐτοῦ ἐξερευγνῶν βρόντῶδες στεναγμοὺς καὶ πυρῖνους γλώσσας.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἀτιμὰκτος Δάγμαρ μετέφερε τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ἐπὶ τοῦ Ὀσμπὸρν, ἐνθα ἐγένοντο μετὰ πολλῆς ἀγάπης δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας.

Παρὰ τῇ βασιλικῇ ἀποβάθρῃ παρετάσσετο ἡ τιμητικὴ φρουρὰ τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἧτις ἅμα τῇ ἀποδιβάσει τῆς βασιλικῆς ἀκολουθίας ἐπαρουσίασεν ὄπλα, τῆς μουσικῆς παιανίζουσας τὸν Ἀγγλικὸν ὕμνον. Ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθε πρῶτος τῆς ἀτμακάτου, τεινῶν τὴν χεῖρα πρὸς τὴν ἀδελφὴν του τὴν ὠραίαν τῆς Οὐαλλίας πριγκήπισσαν, ἧτις ἔφερε πολὺν μὸν ἐσθῆτα χρῶματος ῥόδων τεύου, μεθ' ὁμοιομόρφων τριχάπτων. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν ὁ ὠραιὸς πρίγκηψ μετὰ τῆς βασιλίσσης μας, καὶ μετὰ τῶν τέκνων των. Ὁ δῆμαρχος Πειραιῶς προσεφώνησε τὸ πριγκηπικὸν ζεῦγος, ὅπερ μετὰ τῆς λοιπῆς βασιλικῆς ἀκολουθίας, διευθύνθη πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν. Αὐτόσε ἐπιβάντες ἐκτάκτου ἀμαξστοιχίαις ἀνήλθον

εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν 2ην μ. μ. ὥραν, γενόμενοι δεκτοὶ ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τοῦ δημάρχου καὶ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν καὶ πάντων τῶν ἐν τέλει.

Ὁ δῆμαρχος Ἀθηνῶν προσεφώνησε τὸν πρίγκηπα καὶ τὴν πριγκήπισσαν τῆς Οὐαλλίας, προσενεγκῶν αὐτῇ ὠραίαν ἀνθοδέσμην ὡς καὶ πρὸς ἀμφοτέρας τὰς θυγατέρας τῆς. Πλῆθος πολὺ συνωστιζόμενον εἰς τὸν σταθμὸν ἐζητωκραύαζε, καθ' ὃν χρόνον ἡ ἐπίσημος ἀκολουθία διευθύνετο ἐπὶ βασιλικῶν ἀμαξῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἄσουλων ἐν Βομβῆ τῶν ἐν χηρείᾳ νεαρῶν Ἴνδοῦν. Ἡ Ἰνδὴ ἰατρὸς δεσποινὶς Γαρμαβα Μιδόδη, περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε εἴχομεν γράφει, περιηγήθη τὰς Ἡνωμένους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ἐπιλαομένη διὰ δημοσίων ἐπιμιῶν τὴν συνδρομὴν τῶν Ἀμερικανίδων Κυριῶν πρὸς σύστασιν ἀσύλου, ἐνῶ θὰ εἰσάγονται εἰς ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς μέχρι δώδεκα ἐτῶν χῆραι μνηστῆαι Ἰνδαί. Ὡς γνωστὸν οἱ Ἰνδοὶ μνηστεύουσι τὰς θυγατέρας των εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησίν των. Ἐπειδὴ δὲ συμπύπτει νὰ ἀποθηθσκωσιν οἱ μικροσκοπικοὶ μνηστῆρες, πρὸ τῆς καταλλήλου εἰς γάμον ὥρας, αἱ θυγατέρας μικραὶ καταλογίζονται εἰς τὴν τάξιν τῶν χηρῶν, ὀφιστάμεναι τὸν μαρτυρικὸν βίον ἐκείνων.

Ἡ φιλάνθρωπος ἰατρὸς ἐσκέφθη νὰ προσλθῇ ἀρωγὸς εἰς τὰ θέματα ταῦτα τῶν βερβάρων Ἰνδικῶν ἐθίμων, χορηγοῦσα ἀσυλον, προστασίαν καὶ συντήρησιν εἰς τὰ ἀτυχεῖα ταῦτα παιδία. Τὸ εἰσπραχθὲν μέχρι τοῦδε παρὰ διαφόρων ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 400,000 δολλάρια, ὡς καὶ τακτικὴ ἐπιχορήγησις εἰς 25,000 φρ. χορηγομένη ἐπὶ δεκαετίαν.

Κινεζικὸς δηλητηριάζειν τὴν θυγατέρα του. Ὁ διοικητὴς τῆς Σινικῆς πόλεως Ἀνόης ἐπέβαλε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν θυγατέρα του τὸν διὰ δηλητηρίου θάνατον, διότι εἶχε τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἤρατο Ἑβρωπαϊοῦ τινοῦ ὑπαλλήλου ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ πατρός τῆς. Ὁ νέος, ὡς λέγεται, ἐξηφανίσθη ἐπίσης, πιστεύεται δὲ ὅτι εἶχε τὴν αὐτὴν ἢ καὶ ἡ ἐρωμένη του τύχην.

30 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 30

ΕΝΕΔΡΑ

Πτωχῆ μου μητέρα! εἶπεν ὁ Πασχάλης. Πόσον θὰ ὑπέφερες, σὺ ἡ τόσον καλὴ, ἡ τόσον εὐσπλαγγχος, ἡ τόσον ἀφωσιωμένη πρὸς ὄλους! Ἡ κόρη αὐτὴ ἦν περιεμάζευσε ἐκ τῶν τριῶδων, ἦν ἐθέρμανες μετὰ τὸ θάλλπος τῆς τρυφερᾶς στοργῆς σου, πρὸς ἣν ἔδωκες ὄνομα ἐντιμον, σὲ ἀνταμοίβει διὰ τοιαύτης σκληρότητος καὶ ἀχαριστίας. Πλὴν, μὴ θλίβεσαι. Θὰ σὲ ἀποζημιώσωμεν ἡμεῖς δι' ὅλας αὐτάς τὰς θλίψεις. Ἡ ἀτιμία τῆς ἀθλίης αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ ἀντανκλαῖ ἐπὶ πλέον ἐπὶ σέ. Δὲν δύναται νὰ μένη πλοσίων σου. Πρέπει νὰ φύγῃ, μητέρα μου. Ἀφοῦ ἐλησμόνησε τὰ καθήκοντά τῆς, ἄς λησμονήσῃ καὶ τὴν οἰκογένειαν, ἢ χάρις εἰς σὲ εἶχεν ἀποκτήσει.

Μὲ διώκει, εἶπε ριγούσα ἡ Λουκιανῆ. Ὡ! μὴ εἰσθε τόσον σκληροὶ! προσέθηκεν. Θὰ μετνοήσητε ὅταν θὰ εἶναι πλέον ἀργά.

Μὰς ἀπειλεῖ! εἶπεν ὁ Πασχάλης.

Ὁχι! Πασχάλη, σὰς παρακαλῶ, ἔνχ σὰς ἀπαλλάξω ἀπὸ τύψεως συνειδήσεως. . . .

Ψεῦδῃ, ψεύδῃ, προσέθηκεν ὁ Πασχάλης. Εἶται ἢ ὄχι ἐρωμένη τοῦ Μονμάγερ; Ἐλησμόνησε ἢ ὄχι τοὺς πρὸς τὸν Γωτιεῖ ὄρκους σου.

Τοὺς ἐλησμόνησα. . . εἶναι ἀληθές. . . εἶπε σχεδὸν ἐκπνεύουσα ἡ δυστυχὴς κόρη.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ πατρός μου εἶμαι ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας. Σὲ διατάττω λοιπὸν νὰ ἀφήσῃς αὐρίον τὴν οἰκίαν αὐτὴν. Εἰς τὸ μέλλον εἶσαι δι' ἡμῶς ξένη, ἀγνωστος.

Ἐνῶ ἐπρόφερε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ἠκούσθησαν βήματα τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν ἐξῶθεν τῆς θύρας.

Φύγετε, εἶπεν ἡ Μαρία Δοριάτ, ἄλλως εἰσθε χαμένοι. Καὶ οἱ τρεῖς ἐπήδησαν ἐκ τοῦ παραθύρου, χωρὶς νὰ ἀξιόσωσιν οὐδὲ βλέμματος τὴν πτωχὴν κόρην.

Μόλις ἀπεμακρύνθησαν ἡ Μαρία ἠνοιξε τὴν θύραν εἰς τοὺς μεθ' ἀνυπομονησίας κτυπῶντας στρατιώτας. Ἡνάψε τὸ τῆς τραπέζης κηρίον καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς.

Ἐκεῖ γονυκλινῆ, πρὸ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐλαλει καὶ προσήχητο. Ἡ ἀπόρρασις τοῦ υἱοῦ τῆς ἐνεβάλλεν αὐτὴν εἰς φρικώδη ἀπελιπίαν. Τί θὰ γείνη ἡ πτωχὴ ἀθῆτὴ κόρη, διανοεῖτο, καὶ τὰ δάκρυα καὶ οἱ λυγμοὶ τῆς ἐδιπλάσιαζοντο.

Ἡ Λουκιανῆ εἰσῆλθε βιαδίζουσα ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων.

Ἐβῆξεν ἐλαφρῶς καὶ ἡ Μαρία ἐστράφη πρὸς αὐτήν· τί θέλεις; ἠρώτησε.

Ἐρχομαι νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω, μητέρα. Ἀφοῦ ὁ ἀδελφός μου με ἐδίωξε, φεύγω.

Ἀλλὰ ποῦ θὰ ὑπάγῃς μόνη, ἄνευ προστατοῦ εἰς τοιαύτην ὥραν; Καὶ εἶσαι ἀπορασιαμένη νὰ φύγῃς, ἀντὶ νὰ μετανοήσῃς, νὰ ζητήσῃς συγγνώμην.

Ἡ Λουκιανῆ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κρατηθῇ. Οἱ ὀφθαλ-

Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ ἐπί τῇ εὐτυχῇ ἐνώσει τοῦ Ἑλληνικοῦ διαδόχου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας ἰδρυομένη ὑπὸ τῆς Ἀφμερίδος τῶν Κυριῶν Σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀπὸ τῶν ἐργατικῶν γυναικῶν καὶ κορασίων ἐτυχε θερμοτάτης ἐπιδοκιμασίας παρ' ὅλων τῶν κυριῶν τῆς πρωτεύουσας. Ἀθροίσαι δ' ἔσπευσαν πολλὰ εἰς Ἀθῆνας καὶ Πειραιῶς κυρίαι καὶ δεσποινίδες νὰ προσενέγκωσι τὰς ὑπὲρ τῆς σχολῆς ταύτης ὑπηρεσίας τῶν.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀφμερίδος τῶν Κυριῶν ἐκφράζουσα πρὸς τὰς κυρίας ταύτας τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς γνωρίζει αὐταῖς, ὅτι ἐργάζεται εἰς καταρτισμὸν τοῦ κανονισμοῦ καὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς, ὅτι δ' ἐγκαίρως θέλει συγκαλέσει αὐτάς πρὸς διακοίνωσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐγγραφῶσι ὡς μαθήτριαι τῆς Σχολῆς τῆς Κυριακῆς γυναικῆς ἢ κοράσια εἰδοποιεῦνται, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς προσεχούσης Τετάρτης εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀφμερίδος τῶν Κυριῶν ὥραν 1—3 μ.μ. Ἐξακολουθοῦσι δὲ καθ' ἑκάστην καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ὁκτώβριον καὶ Νοεμβρίου.

ΑΔΑΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν. Ἰ. Σ. Μαγγέστριν. Συμμορφοῦμεθα ὀδηγίαις σας. Ἀγγελίαι ἀποστέλλονται. — Καν. Θ. Μ. Μασσαλίου. Ἐλήφθη. Νεαὶ ἐνεγράφησαν. Ἐὰν εἴθε ὀλίγον πατριωτικῶς θὰ ὑπεβάλαισθε εὐχαριστίας εἰς τὴν θυσίαν ταύτην. — Καν. Θ. Π. Λεουκασίου. Ἐπιστολὴ μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθη. Εἰκόνας ἀπέστειλε παρὰ ταῦτα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας ἢ κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου ἀντιπροσωπεύουσά με ὡς καὶ περι κάλυμμα χρυσοῦν. Γράτομεν. — Καν. Ἰ. Δ. Στενῆμαχον. Θὰ πρᾶξωμεν ὅτι δυνθῶμεν, ἵνα εὐχαριστήσωμεν τὰς ἐν λόγῳ κυρίας. — Καν. Ι. Β. Ἀθηνας. Ἡ εὐγυνὴ προσφορά σας γίνεται δεκτὴ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ὡς καὶ πασῶν τῶν κοριῶν, αἵτινες τόσῳ ἐγενῶς καὶ προθίμως προσηνήθησαν μέχρι σήμερον. — Καν. Ρ. Δ. Περραίας. Εὐχαριστικῶς δεχόμεθα τὴν εὐγενῆ προσφορὰν σας, θὰ εἰδοποιήσωμεν διὰ τῆς Ἀφμερίδος τὴν ὀρθοσθησομένην διὰ συνεδρίασιν ἡμέραν. — Καν. Ν. Γ. Δ. Σμόρην. Θὰ τὰ λαμβάνητε εἰς τὸ μέλλον παρὰ τοῦ νέου ἀν. ἀποκριτοῦ μας. — Καν. Μ. Κ. Ἀθηνας. Ἡ γνώμη σας εἶναι πολὺ καλὴ καὶ σὰς προτρέπομεν νὰ τὴν θέσῃτε εἰς ἐνέργειαν. — Καν. Ε. Κ. Δ. Ἰδρυομένη. Ἐξείληθη ἢ ἐξῆσται ἐνεκα τῆς ἀναχωρήσεώς μου. Τὴν προσεχὴ εἶδομάδα τὸ ἄ. τεῦχος ἔσοιμον. Συναποστέλλομεν μετὰ τῶν ἀγγελιών. — Καν. Σ. Δ. Περραίας. Βεβαίως καὶ χωρὶς ἔθνικον ἔνδυμα. Ἀλλὰ τότε μὲ ἐσθῆτα ἐπίσημου χοροῦ μακρὰν, ἀνοκτὴν καὶ ἐκτετραχειλιόμεν. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἢ ἔθιμοτυπία τῆς Ἀθλῆς. — Καν. Σ. Κ.

Ἀθῆνας. Ἀφοῦ ἡ θυγάτηρ σας εἶναι πολλὰ νέα, ἀναβάλλετε τὴν παρουσίαν διὰ τὸ προσεχές ἔτος. Ἡ πριγκηπίσση Σοφία θὰ μᾶς μείνη, εἰδὼς, ὅστε ὁ καιρὸς εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν μας. — Καν. Σ. Κ. Ἀγίων. Δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς τὸ ὑποσχῶμεν, διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξώστην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, οὔτε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἐν τούτοις θὰ προσπαθήσωμεν νὰ σὰς οἰκονομήσωμεν. — Καν. Μ. Ο. Εὐδ. Κ. ἄλλαν. Ἡ αὐτόσε τακτικῇ ἀντιπροσωπῶς μας ἀνεχώρησεν, ὡς γνωρίζετε, δὴν ἠδυνθῆμεν δὲ νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν εἰσέτι. — Καν. Ι. Στ. Βερδιδάνσκων. Αἱ δύο συνδρομητριαὶ ἐνεγράφησαν καὶ τὰ φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν. Α. Σ. Λ. Ἀγγίλλων. Ἀποστέλλονται. — Καν. Α. Α. Τύρνοβον. Συμμορφοῦμεθα ὀδηγίαις σας. — Καν. Α. Κ. Μάλας. Εἰκὼν δίδεται πρὸς τοὺς παλαιούς συνδρομητάς, οἵτινες ἀνάνεοσι τὴν συνδρομὴν τῶν. Οὐχ' ἔττον σὰς ἀποστέλλομεν.

ΣΥΜΜΟΡΦΗ

Κατὰ τῆς φλογόσεως τῶν βλεφάρων. Ἐὰν ἔχητε φλογισμένα τὰ βλέφαρα ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἠρεθισμένους, ψήσατε ἐν μῆλον πράσινον. τρίψατε αὐτὸ καὶ κατασκευάσατε ἐν κατάπλασμα, ὅπερ ἐπιθέτετε ἐπὶ τοῦ πάσχοντος ὀφθαλμοῦ. Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ὥρας τὸ κακὸν θεραπεύεται.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Διατήρησις καρῶν. Τὰ καρῶν βυθίζετε ἐντὸς ὕδατος, ὅπερ ἀλλάσατε δις τῆς ἡμέρας. Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἔχετε νοπὰ γάρρα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΥΡΙΩΝ

(Ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 40 ἀπέναντι οἰκίας Καραπάρου)

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου Φωτογραφεῖον τῶν Κυριῶν διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν δεσποινίδων Κάντα συνιστᾷ θερμότητα ἢ Ἀφμερίδος τῶν Κυριῶν. Αἱ νεαρὰ φωτογράφοι ἐργάζονται μετ' ἐντελοῦς δεξιότητος, κατορθοῦσαι νὰ προσδώσι καὶ εἰς τὸ ἀσχυρότερον πρόσωπον χάριν καὶ γοητείαν, ἢν μόνον λεπτοεπιστὸς γυναικίαι χεῖρες, ἐν Παρισίοις ἐξασκήσασαι, ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ἐπιτυγχάνωσι. Αἱ δεσποινίδες Κάντα φωτογραφοῦσι κυρίας, κυρίους καὶ μικρὰ μετὰ τῆς αὐτῆς Παρισίνης ἀβρότητας καὶ χάριτος. Δὲν χαρίζονται μόνον εἰς τοὺς ὀμορφύλους, ἀλλ' ἐξίσου ὠραίους εἰκονίζουσι καὶ τοὺς ἀνδρας.

μοί τῆς ἐπιθυμῶσαν ἀπὸ δάκρυα, ἢ καρδία τῆς συνεσπίγκετο. Κατελήφθη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ προδώσῃ τὸ μυστικὸν τῆς. Τὴν ἐδάρυνε τόσον, ὥστε δὲν ἀντίειχε πλέον. Ἐρρίφθη ἐξαλλοὺς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μαρίας Δοριάτ καὶ ὀλοῦζουσα προσέθηκε: Μητέρα μου! ἐν πρᾶγμα νὰ ἐνθυμηθῆσαι πάντοτε, νὰ μὴ λησμονήσης ποτέ, ὅτι εἶμαι πάντοτε ἢ καλὴ σου κόρη, καὶ ὅτι σὲ ἀγαπῶ πάντοτε.

III

Περιεπλανήθη ἐπὶ ὥρας ὅλας ἀνὰ τὰς ἐρήμους ὁδοὺς τῆς κωμπούλεως. Τεταραγμένη, ἡμιπαράφρων διηρώτα ἐαυτὴν, ἐὰν ἀληθῶς εἶχε τὸ δικαίωμα, νὰ ἐκθέτῃ οὕτω τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψίν τῆς.

Ἄλλ' εὐθύς, ὥσε μετανοοῦσα διὰ τὴν σκέψιν τῆς ταύτην, ἐπανελάμβανε μετὰ θάρρους. Εἶμαι ὄρφανή. Οὐδένα ἀδικῶ, ἀλλ' οὔτε προσάπτω ὄνειδος εἰς τίνα διὰ τῆς κατ' ἐπιφάνειαν τοιαύτης ελαφρᾶς διαγωγῆς μου... Ἄλλως τε ἢ συνείδησίς μου δὲν μὲ μέμνεται διὰ τίποτε. Οὕτω δὲ περιπλανομένη ἔφθασεν εἰς τὰς Βερναδέτας.

Ἡ Κλαυδία τὴν ἐδέχθη μετ' ἐκπλήξεως διὰ τὸ προκεχωρημένον καὶ ἀκατάλληλον τῆς ὥρας. Ἐκεῖ πλέον εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀδελφῆς τῆς ἢ Λουκιανῆ ἀνέφεξε τὴν καρδίαν τῆς, ἀφῆκε νὰ ρεῦσωσιν ἄφθονα τὰ δάκρυά τῆς. Μόνη ἢ ἀδελφὴ τῆς ἦτο κάτοχος τοῦ τρομεροῦ μυστικοῦ τῆς. Μόνη ἐκεῖνη ἐ-

γνωρίζεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποδειχθῇ ἢ ἐνοχὴ τοῦ Μονμάγερ, ἐὰν ἢ Λουκιανῆ δὲν κατώρθου διὰ τῆς ἐρωτικῆς παγίδος, ἢν τῶ εἶχε στήσει νὰ ἀποσπάσῃ τὸ τρομερὸν μυστικόν. Ἀλλὰ πῶς θὰ κατώρθου τοῦτο ἢ Λουκιανῆ! Αὕτη τὸ ἠγνῶει.

Ἐν τούτοις ἢ Λουκιανῆ τῇ διηνήθη σπαρακτικῶς κλαίουσα τὰ διατρέξαντα κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δοριάτ. Παίζω τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν μου αὐτῇν εἰς τὸ φοικτὸν αὐτὸ δράμα, εἶπε στεγνόνουσα τοὺς ὀφθαλμούς καὶ λαμβάνουσα ὕψος ἀποφασιστικόν. Εἶμαι καταδεδικασμένη ἢ εἰς τὸ ὄνειδος καὶ τὸν θάνατον ἢ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν... Τὴν ἐπαύριον ἢ Λουκιανῆ δικιμέρευσε παρὰ τῇ ἀδελφῇ τῆς. Κατὰ τὴν συνῆθη τῶν συνεντεύξεων τῆς ὥραν ἀνέμεινε τὸν Μονμάγερ, πρὸς ὃν εἶπε μετὰ προσπεποιημένης χαρᾶς: Εἶμαι ἐλευθέρω. Δὲν εἶμαι πλέον, παρὰ τῇ κ. Δοριάτ. Ὁ Μονμάγερ ἤκουσεν ἐκπληκτος τὴν εἴδησιν ταύτην. Καὶ τοῦ θὰ μένης τώρα: ἠρώτησεν. Εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Λουκιανῆ, εἶπεν ἐκεῖνος πολὺ συγκεκριμένος—διότι ἦσθάνετο ὅτι ἐπιλησίαζεν ἢ σοβαροτέρα στιγμὴ τῆς ζωῆς του καὶ ἐροῦετο—Λουκιανῆ! δὲν δυνάμεθα νὰ νυμφευθῶμεν ἀμέσως... ἀλλὰ μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου, θὰ θελήσης νὰ γείνης σύζυγός μου;

Ναί! εἶπεν ἐκεῖνη μετὰ φωνῆς ὑποκώφου ὑπὸ φρίκης. Τότε λοιπόν, τὸ ἀσυλον ὅπερ σήμερον σοὶ ἀποποιεῖται οἱ Δοριάτ, σοὶ προσφέρω ἐγὼ εἰς τὸν οἶκόν μου.

Ἡ κόρη ἔσχε κίνημα ἀνυπομονησίας. (Ἀκολουθεῖ).